

Pünkösdi igehirdetés 2024. május 19-én

A Szentlélek munkája

Énekek: 376 189 370 375,7 463

Lekció: ApCsel 2,1-16

1 Amikor pedig eljött a pünkösdi napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen, 2 hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek. 3 Majd valamilyen lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek széteszlottak, és leszálltak mindegyikükre. 4 Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni, úgy, ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak. 5 Sok kegyes zsidó férfi élt akkor Jeruzsálemben, akik a föld minden nemzete közül jöttek. 6 Amikor ez a zúgás támadt, összefutott a sokaság, és zavar támadt, mert mindenki a maga nyelvén hallotta őket beszélni. 7 Megdöbbenek, és csodálkozva mondták: Íme, akik beszélnek, nem valamennyien Galileából valók-e? 8 Akkor hogyan hallhatja őket mindegyikünk a maga anyanyelvén? 9 Pártusok, médek és elámiták, és akik Mezopotámiában laknak, vagy Júdeában és Kappadóciában, Pontuszban és Ázsiában, 10 Frígiában és Pamfíliában, Egyiptomban és Líbia vidékén, amely Ciréné mellett van, és a római jövevények, 11 zsidók és prozeliták, krétaiak és arabok: halljuk, amint a mi nyelvünkön beszélnek az Isten felséges dolgairól. 12 Megdöbbenek mindnyájan, és tanácstalanul kérdezték egymástól: Mi akar ez lenni? 13 Mások azonban gúnyolódva mondták: Édes bortól részegedtek meg.

14 Ekkor előállt Péter a tizeneggyel, felemelte a hangját, és így szólt hozzájuk: Zsidó férfiak és Jeruzsálem minden lakója! Figyeljete szavaimra, és tudjátok meg, mit jelent mindez! 15 Mert nem részegek ezek, ahogyan ti gondoljátok, hiszen a nap harmadik órája van, 16 hanem ez az, amiről Jóel profétált...

„Mert valamikor mi is esztelenek, engedetlenek, tévelygők voltunk, különféle kívánságok és élvezetek rabjai, gonoszságban és irigységben élők, egymástól gyűlöltek és egymást gyűlölők.

De amikor megjelent a mi üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete, nem az általunk véghezvitt igaz cselekedetekért, hanem az ő irgalmából üdvözített minket újjászülő és megújító fürdője a Szentlélek által, akit kitöltött ránk gazdagon Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk által, hogy az ő kegyelméből megigazulva reménységünk szerint részesei legyünk az örök életnek”. (Tit 3,3-7)

Kedves Testvéreim!

I.

A mai napon kettős ünnepünk van. Arról az eseményről emlékezünk meg, amikor a Szentlélek kitöltésekor Péter apostol igehirdetésében a feltámadott Jézusról tett bizonyosságot, és a Szentlélek munkája nyomán 3000 ember jutott élő hitre

és keresztkedett meg. Jézus születése, keresztre feszítése, feltámadása és mennybemenetele után pünkösöd az utolsó üdvtörténeti esemény és egyúttal a keresztyén egyház születésnapja is. A Szentlélek munkája nyomán egyház születik, azoknak az egyre bővülő közössége, akiket az Úr Jézus Krisztus megszólított, akik hittel fogadták a megváltás üzenetét, és ezért az életük Hozzá tartozik.

Pünkösöd a zsidók számára a 3 fő zarándok ünnep egyike. Ezért van különösen sok ember Jeruzsálemben. Vajon **ki miért jött, mi hozta őket** Jeruzsálembé? **A zarándokok** részben kötelességből, megszokásból, de hálából és Istent keresve is jöhettek... Különös kegyelem, hogy mégis sokan ennél sokkal többet kapnak. Mert hallják majd a tanítványokat – ki-ki a maga nyelvén, hiszen sokan diaszpórából jöttek és már az ottaniak nyelvét beszélik – beszélni Isten felséges dolgairól. A szél/Lélek fúj, ahova akar, és akit elér, abban cselekszik...

Tudjuk, hogy **a tanítványok** viszont Jézus utasítására vannak ott. Mennybemenetele előtt meghagyta, hogy ne távozzanak el a városból, amíg fel nem ruháztatnak mennyei erővel (Lk 24,48). Enélkül semmire sem mennének. De aztán viszont menjenek szerteszét, mert missziói feladatuk van.

A tanítványok számára tehát egy konkrét **ígéret teljesedik be pünkösdkor**. Jézus megígérte, hogy elküldi Szentlelkét, a Vigasztalót, Pártfogót. És miért kapták? Azért, hogy egy nagy élményben legyen részük? Magukat többnek tekintsék másoknál? Nem. Hanem egyrészt azért, hogy felkészültek legyenek a Jézusról való bizonyágtételre, arra a küldetésre, hogy az evangéliumot vigyék szerte a világba. Másrészt, hogy erőt, bátorságot, vezetést és oltalmat kapjanak az evangélium miatti ellenségeskedések között. Nem a félelem, hanem az erő, a szeretet és a józanság Lelkét.

A tanítványok tehát **várták** az ígéretet, **mindnyájan** készenlétben voltak **együtt ugyanazon a helyen**. Csak így lehet jól várni, bizalommal, hittel, kételkedés nélkül. Várták, de nem ők irányították az eseményeket. – *„Hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek.”* Mennyire úgy van, ahogyan Jézus mondta egykor Nikodémusnak: *„A szél fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön és hová megy”*. Csak tapasztalod a hatását – és hozzátehetjük: ha nem térsz ki előle.

II.

Kedves Testvéreim! A továbbiakban arról szeretnék beszélni, hogy ez így van azóta is. Aki megtapasztalja Isten Szentlelkének a munkáját az életében, az másképp látja a múltját, mint addig. Minden más megvilágításba kerül. Nem emberek szerinti, hanem Isten szerinti megítélés alá esik. Ilyen módon fogadhatja el tényként, amit Pál

is ír Titusznak és gyülekezetének, hogy milyen sivár és sötét volt a Krisztus nélküli életük: „esztelenek, engedetlenek, tévelygők voltunk, különféle kívánságok és élvezetek rabjai, gonoszságban és irigységben élők, egymástól gyűlöltek és egymást gyűlölők”.

Azonban, miután megjelent életükben Isten kegyelme és megtértek, újjászülettek, tudják nevén nevezni a bűnt, a rosszat – mentegetőzés, öngazolás nélkül. Bizony, magunktól csak védjük, takargatjuk, felmentjük, megmagyarázzuk a bűnt – legalábbis, ha a mienkről van szó – és nem tudunk bűnbánatra jutni. De, aki már Vele jár, Vele él, és így tekint vissza korábbi, nem hitben megélt dolgaira, annak a Lélek adja felismeri a bűnt, az Istennek nem tetszőt, azt, ami elválaszt Tőle. Hálás a szabadításért, amit Jézus végzett el az életében.

Kedves Testvéreim, az a kegyelem, amikor mind erről már múlt időben lehet beszélni, amikor ez már csak **volt**, de a jelen más. Mégpedig az Ő irgalmas szeretetéből. Így ír az apostol: Attól fogva, „amikor megjelent a mi üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete...” Amikor a szeretet Istene belépett az életükbe, változás történt. Nem külső, látványos, mutatós változás, hanem belül, a szívben, az Úrtól való. „Nem az általunk véghezvitt igaz cselekedetekért, hanem az ő irgalmából” történt valami. Olyan változás, ami nem javítás vagy megjobbítás, szépítgetés, hanem teljes lelki újjá létel. A Szentlélek munkája, ami születésnek, új teremtésnek felel meg. „Üdvözített minket újjászüelő és megújító fürdője a Szentlélek által”. Újjászüel, megtisztít és megújít – erre a csodára csak a Szentlélek képes.

„Akit kitöltött ránk gazdagon Jézus Krisztus, ami Üdvözítőnk által” – a Krétán élő hívő testvérek ugyanazt tapasztalták, akár csak a pünkösdi esemény részesei, akik komolyan vették Péter bizonyágtételét. **Szíven ütötte őket** az, amit hallottak, és megkérdezték: „Mit cselekedjünk?” És megszívlelték a kapott választ is: „Térjete meg, és keresztedjete meg mindnyájan Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.” (ApCsel 2,38) Így keletkezett a Lélek munkája nyomán gyülekezet Krétán is, ahol Titusz szolgál.

És a krétai keresztyéneknek nem csak múltjuk és jelenük van, hanem jövőjük is hitben. Így mondja ezt az apostol: „... hogy az ő kegyelméből megigazulva reménységünk szerint részesei legyünk az örök életnek”. Pál apostol megerősíti őket abban, hogy Jézusban nemcsak megigazulásuk, új életük, hanem üdvösségük is van, azaz bizonyosságuk az örök élet felől.

Ez az evangélium teljes elfogadása. Ez akarja Isten munkálni a mi szívünkben is. A reménységet, melynek mennyei távlata van, mert alapja az Úr Jézus Krisztus megváltó munkája, a Szentlélek újjászüelő ereje.

III.

Kedves Testvéreim! Mi a pünkösd üzenete ma egyénként és gyülekezetként a számunkra? Először is megállapíthatjuk, hogy az Úr Jézus Krisztus valóra váltotta ígését. Ő megbízható és szavahihető. Elküldte a Pártfogót, a Vigasztalót, aki által övével van a világ végezetéig. A Lélek ereje és pecsétje van minden Neki tetsző szolgálaton, és azt megáldja, akár csak akkor Jeruzsálemben. Ez mind ránk is vonatkozik

Ezen túl pedig az üzenet leginkább az, hogy az Úr Jézus ezt a lélekmentő, újjászüelő munkáját ma is végzi a Szentlélek által. Ma is úgy lehet bűnbánatra, élő hitre, új életre jutni, ahogyan az pünkösdkor történt, ahogyan az első keresztyének, zsidók és pogányok egyaránt azt megélték. – „*Mit cselekedjünk?*” – „*Térjete meg és veszitek a Szentlélek ajándékát...*”

Tehát az a kérdés, mennyire vagyunk nyitottak arra, hogy élénk is tükröt tartson, hogy meglássuk önmagunkat, ahogyan az ének írója ismerte fel:

*Ki vagyok én? Ki vagyok én? Kinek lát engem az Isten?
Sok bűnömért, vétkeimért megítél engem az Isten.
Veszendő, utolsó bűnös vagyok,
csontomban kárhozat kínja sajog.
Segítség, segítség, elpusztulok!*

*Valaki vár, valaki kér, valaki hívogat engem.
Sok bűnömért, vétkeimért, valaki szenvedett értem.
Megtartó Úr Jézus, befogadtál,
azért, mert szerettél megváltottál.
Összetört életem parancsra vár.*

Az összetört szív a legalkalmasabb arra, hogy a Szentlélek megújítsa és alkalmassá tegye arra, hogy Krisztushordozó legyen. Akkor a legalkalmasabb arra, hogy betöltse küldetését, szemlélteti, odaélni az evangéliumot mások elé.

Kedves Testvéreim! Bár csak így tapasztalnánk az Ő szeretetének és Lelkének élő valóságát, hogy a befogadás és megbocsátás bizonyosságában tárnánk oda engedelmesen, parancsot várva a szívünket az Úr Jézus elé! Mert a megújulást az egyházban egyedül a Szentlélek végzi és munkálja, személyesen az egyes tagok életében. Mégpedig úgy, hogy rajtam, rajtunk kezdi. Engedjük ezt Neki? Engedjük meg, fogadjuk el! ***Ámen***